

EGYMÁSRA TALÁLTUNK ÉLETRE SZÓLÓAN

Azon a napon hogy is szólt a szívünk dala? Mindig együtt leszünk! Nem ugyanezzel a vággyal született a Megváltó? Emmanuel – Veled vagyok. Veled akarok lenni. A szív ujjongását nem volt nehéz követni. Egység születik két életútból. Olyan, mint egy ellipszis: két középpontja van.

Szeretlek, érted vagyok, és ez végleges. Ezzel a döntéssel kilépünk az átlagemberiből, és isteni erő költözik a kapcsolatba. Az Úr különleges közelségbe kerül, együtt vagyunk, és Ő nálunk van. Nem a házasság hozza létre a végleges szeretetet, hanem a véglegesség vállalása jelenti, hogy házások vagyunk. Ez az elköteleződés más minőséget ad a kapcsolatnak, minden mástól megkülönböztetve azt. Valósággal kitágul az ember ebben a kettős egységben. Állandó és kölcsönös kiszolgáltatottság és függés. Nem veszélyes ez? Szívünk egyre dalolja: Ne félj! Neveteken szólítottalak titeket. Tudom, nem jó az embernek egyedül lennie. Segítőtársat alkottam neked, hozzád illőt.

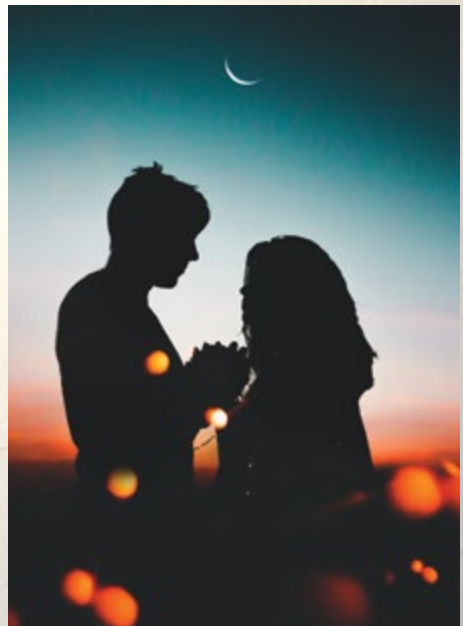
Téged adott nekem, és én a Tiéd vagyok. Ajándék vagy, és én is azzá váltam. Fölsejlik közös életünk csodálatos eszménye. És ebben a kezdeti mámoros

örömben már ott az ígéret, hogy mindez növekedni is képes.

Mindez egyben tanúságtételre is szólít. Menjetek, láthassák meg a körülöttetek élőik, milyen az Úr szövetsége! Hivatásunk a test-lélek-szellem egysége. Mélyen és élményszerűen átéljük kiegészülésünket.

Kövessd a szíved dalát, mert ez a szövetség életet teremt!

„A házaspárok útján” - Pécsi Rita és Uzsaly Zoltán gondolatai alapján

Hit és közösség az újvári ferencesbarátoknál

Húsvét ünnepét méltósággal tartottuk meg, a szent háromnap imádságban és ünneplésben telt el. A közösség szinte minden tagja megmozdult, hogy a magáéból hozza, tehessen a nagy egészhez. Valóban, a jelenlétünket senki sem pótolhatja. Különösen ki kell emelnem a ministránsainkat, akik különösen nagy számban segítettek ünnepelni. Az is nagy öröm volt, hogy nem kellett felolvasók, nagycsütörtöki lábak, agapé előkészítők után vadászni. Kádek Tiborunk hihetetlen tehetségét is köszönöm. Azt mondják, Cirill a legkacifántosabb pap. Lehet. Ám, ahogy az otthoni ünnepeink sem lehetnek igénytelenek, gagyik, úgy az istentiszteleteink sem. Szóljon szívből és igényességből. A „Jó lesz ez úgy is!” sem nálam, sem a ferenceseknél nem játszik...

A húsvéti nyolcad vasárnapon kezdtük a szorosabb készülletünket a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra, „Találkozások Jézussal - Eucharisztikus szombat-esték” címmel. A négy alkalommal egy lelkes kis csapat jött el. A többiek jelenlétét azonban nem pótolták.

A májusi hónap Mária hónapja. Nem maradtak el a vasárnapi Mária köszöntők, és a szombat vasárnapi lorettói litá-

niák sem. Megünnepeltük a templomszentelés napját is, a ferences templom családi ünnepe, nemcsak emlékezés az 1631. május 24-re, amikor Esztergom érseke felszentelte templomunkat.

Május 8-án, Farnadon huszonöt fiatal vett részt a Felvidéki Ministráns Focinapon. Büszkéek lehetünk ministránsainkra és a szüleikre.

Június 2-án csatlakoztunk a szentségimádási naphoz, majd együtt imádkoztunk a Jézus Szíve körmenetet.

Örömmel kértük Szent Antal áldását közösségünkre, leginkább a gyermekeinkre. Június 10-én, vasárnap itt jártak nálunk a diákjaink, a szentendrei Ferences Gimnázium kórusa, tanúságtevően vettek részt a misén, majd együtt, az újvári magyar gimnázium diákjaival és tanáiraival, megkoszorúztuk a nemzeti összetartozás emlékhelyét.

Szeretettel közlöm, hogy a hétköznapi, csütörtök és pénteki magyar nyelvű szentmisék helyzete megoldásra került. A csütörtöki esti szentmisét a plébánia papsága el tudja látni, a pénteki szentmisét magam tudom vállalni. Ehhez természetesen szükséges, hogy lássuk azt az igényt, hogy ezekre az esti magyar szentmisékre, a ferenceseknél, szükség van.

A péntek esti misét ifjúsági miseként hirdetem meg, mely után sport és közösségi foglalkozások lesznek. Itt is kérem a szülőket és gyermekeiket, ne feledkezzenek meg ezekről az alkalmakról, hogy valóban, érdemes legyen ezeket a szentmiséket is vállalnom.

Kovalcsik Cirill, OFM

A Fehér Barátoknál jártunk - kerékpáros zarándoklat Márianosztrára

Április 21-én, a kora reggeli órákban, az érsekújvári vasútállomáson találkoztak az idei kerékpáros zarándoklat résztvevői. Pontosan annyian voltunk, mit az apostolok, a jegyváltás és rövid eligazítás után pedig a Párkányba közlekedő személyvonatra szálltunk fel. A párkányi állomáson közösen mondtuk el Szent Patrik imáját, majd bringára pattanva kezdtük meg a zarándoklatot. A vasútállomás és a város központja közötti, kb. 2 km-es szakaszt, egészen a Duna-partig, bemelegítésként könnyedén tettük meg. Rövid pihenőt tartva „Párkány nevezetességét“ az esztergomi Várhegyen magasodó bazilikát csodáltuk meg. A Párkány és Garamkövesd közötti aránylag forgalmas közút elkerülése céljából utunkat a Duna töltésén folytattuk, egészen a Garam torkolatjáig. Innen ismét a folyó töltésén haladtunk tovább, s így érkeztünk meg Garamkövesdre. A falu központjában, egy leágazásnál Helemba felé vitt az utunk. Útközben a Kovácspataki-hegyek vadregényes szikláiban gyönyörködtünk. Ugyanakkor, az ébredező tavaszi természetben, a fák és cserjék szebbnél-szebb, nyíló virága kápráztatott el bennünket. Az énekes madarak is kitettek magukért – hangos, de ugyanakkor szívmengető csiripelésükben a Teremtő dicséretét fedezhettük fel. Helembán áthaladva az Ipoly mentén folytattuk az utat. A folyón átkelve megérkeztünk a szobi vasútálla-

másra, amely a Prága – Pozsony – Budapest nemzetközi vasútvonalon fekszik. Ezen kívül, innen indul a Szob – Márianosztra – Nagytáspuszta – Nagybörzsöny erdei vasút is.

Szobon megpihentünk, miközben, a kisvonatot várva, azon izgultunk, vajon a kerékpárokkal együtt felférünk-e a szerelvényre. A vonat megérkezése után a kiszolgáló személyzet készséges hozzáállása viszont megnyugtató bennünket – a kerékpárok szállítására ugyanis, egy külön erre a célra kialakított pótkocsit csatoltak a szerelvényhez.

Miután elhagytuk Szobot, hamarosan a Mária-kútnál állt meg a kisvonat, s itt a kút vizével felfrissülve a hely csodás történetével ismerkedhettünk meg. Márianosztrán már messziről világított a Magyarok Nagyasszonya tiszteletére felszentelt kegytemplom. 1352-ben Nagy Lajos király, az egyetlen magyar alapítású férfi szerzetesrend, a pálosok részére kolostort, a rendház mellé pedig templo-

mot építtetett. Az egész település a templomról, ill. annak védőszentjéről kapta a nevét: a latin „Maria nostra”, szó szerint magyarra fordítva „A mi Máriánk”, magyarul „Magyarok Nagyasszonya”, népiesen „Boldogasszony”. A felvidéki származású András Atya, a márianosztrai pálosok előjárója őszinte örömmel fogadott bennünket. Azon kívül, hogy részletesen elmondta a kegytemplom történetét, még egy tányér meleg levesre is megmehívott bennünket a kolostor közösségi termébe. Úgy gondolom, hogy a közös asztalnál nemcsak a gyomrunk, de a lelkünk is megtelt táplálékkal - az odaadó és önfeláldozó vendéglátás szeretetével. Búcsúzáskor, még egy rövid fohászra, ismét betértünk a templomba, s itt megörültünk annak, amikor az előző házfőnökkel, László Atyával is találkoztunk. Aránylag rövid, de számunkra annál felemelőbb ott tartózkodásunk alatt úgy a kegyhely, mint András és László Atya nyitottsága, a fehér barátoknak is nevezett pálos rend lelkiségéről győztek meg bennünket: „Tanúságot akarunk tenni arról, hogy minden csak Isten iránti szeretet által válik nemessé, értékessé. Ezért, bár lelkipásztori munkát is

vállalunk, az imádságot, elmélkedést, a magány szeretetét, a közös életet tartjuk elsődlegesnek.”

András Atya áldásával a márianosztrai kálvária felé kerekedtünk tovább. Megmászva a kálváriadombot egy gyönyörű látvány tárult elénk: a Börzsöny és a környező hegyek panorámáját csodálhattuk meg. Rövid elcsendesedés után, mindenki saját szándékát felajánlva, szlovákul és magyarul, felváltva, együtt imádkoztuk el a rózsafüzér egy tizedét. A kálvária szent helyét elhagyva, Szob és Márianosztra szintkülönbségének köszönhetően, kellemes bringázás következett. Miközben arcunkat és testünket bársonyos szellő simogatta, egészen a szobi kikötőig ereszkedtünk le. Itt is egy szép látványban volt részünk: a felhőtlen tavaszi napsütésben az Öreg Duna felszíne méltóságteljesen folyt előttünk. Rövid várakozás után a szobi rév Basaharcra - Pilismarótra szállított át bennünket. A kompról leszállva, a főúton majd egy dunaparti, kerékpárúton, fák árnyékában eljutottunk egészen Esztergomig. Itt most már közelebről, sőt belülről is megtekinthettük a bazilikát, hálát adva mindazért a szépért és jóért, amiben részünk volt a nap folyamán. Végezetül pedig, a Prímás Pincében, a Kárpámedence történelmi borvidékeivel ismerkedhettünk meg, s igény szerint kóstolhattunk meg egy-egy jellegzetes borfajtát. Búcsút véve a kedves várostól a Mária Valéria hídon kerekedtünk át Párkányba, s innen ismét vonattal tértünk vissza Érsekújvárba.

Török András

Beszélgetés Fekete Tamással,

A POZSONYI ZENEMŰVÉSZETI AKADÉMIA HALLGATÓJÁVAL,
A VIRTUÓZOK DÖNTŐJÉNEK RÉSZTVEVŐJÉVEL

„Mindig érdekelt a zene, 15 évesen kerültem a konzervatóriumba. A gyakorlás, a zeneművekbe való elmélyülés egyre erősítette a vágyamat, hogy zongoraművész legyek. A vágy, s nem az elhatározás.” – mondta Tamás, és a következő témákról fejtette ki gondolatait:

Kedvenc zeneszerződ: Nincs. Mindegyik zeneszerző különleges egyéniség, talán inkább műveket emelhetnék ki, bár a zongora-irodalom temérdek kincset takar. S a zene őszinte szeretete elvezet egy határtalan és föltétel nélküli szeretethez irántuk.

Zongoraművész példaképek: Gregorij Sokolov, Ivo Pogorelič, Schiff András, zseniális emberek, alkalmam nyílt hangversenyeken is meghallgatni őket.

A „Virtuózok”-ról (megjegyzés: a „Virtuózok” Magyarország első, klasszikus zenei tehetségkutató műsora): A stúdió, a technika ismeretlen közeg volt a szá-

momra, időbe került, míg megszoktam. Mint aki hidegvizes medencébe lép. Végül megtanultam benne úszni. Nem számítottam rá, hogy eljutok a döntőig. De elkerülendő, hogy nem tettem meg mindent, a következő alkalommal még többet akartam tudni, jobban játszani. Várdai István szavai sokat segítettek, nyitottá tettek. A fellépéseket lehetőségként éltem meg, egy olyan alkalomnak, amikor a művek iránti szeretetemet átadhattam az embereknek.

A versek és az irodalom: Nagyon szeretem a verseket, a magyar nyelvet; Ady Endrét, József Attilát és Radnóti Miklóst; a rímeket, a magánhangzók egybecsengését, a metaforákat; azt, ahogy elmondják, ami megfogalmazhatatlan, ami a szavakon túl van.

Kedves darabom Mautrice Ravel: Az észsaka Gáspárja, Aloysius Bertrand verseire íródott fantázia. A háttér, az elvont

vers megelevenedik a zenében. Célja a vers megértése, ami mindig egyéni. De a végén valami közös születhet a hallgatókban: az egyetértés.

Nagyon szeretem Rejtő Jenő humorát: nemes, illedelmes humor, nem bántja meg a másikat. Szeretetteljes megnyilvánulás, kis virágszál a sorai között. Szívesen olvasom Paulo Coelho könyveit - hitbéli nyitottságát, azt, ahogy próbálja megmagyarázni Isten szeretetét. Nem biztos, hogy igaz, de milyen gyönyörű lenne...

Terveid: Befejezni a főiskolát, hangversenyezni, tanulni, játszani. A cél, hogy zongoraművész legyek.

Szabadidő: Nagypám hagyta rám örökül a mondatot: „Ne csinálj haszontalanságokat!” Már értem az üzenetét. Olvasok, tanulok, sportolok - szeretek futni, úszni, erősíteni. Tudom, ha többet bír a testem, többet bír az elmém is.

Barátok: Fontosak a barátok, akiket szeretsz, s akik szeretnek. Vannak jó barátaim, s hallgatok a véleményükre. A barátság bizalmi kapcsolat, megmarad a jövőben is.

Beszélnél az Édesanyádról: A legjobb ember, akit ismerek. Sok erényre megtanított, ami rossz van bennem, az a saját világom badarsága. Életre szóló példakép, nagy tekintéllyel és erős hittel. Mindig számít a véleménye, mert tudom, nagyon szeret engem és én is őt. Szeretném boldognak látni: a szívemhez ő áll a legközelebb. A hála szavai, a köszönöm nem elég, hogy kifejezzem, amit érzek iránta. Több kéne, de nem találok az eszközöket.

A hitről, Istenről kérdeznél: Nehéz feladat. Keresztény, hívő családban nőttem fel. Törvénytudó, templomba járó családban. Készen kaptam és elfogadtam mindent. Aztán később gondolkodni kezdtem, kerestem a helyes utat. Sokat háborogtam, nem értettem dolgokat. Állandóan a szeretet, a jószág - hogy is van ez a mai világban?

Máig tart nálam ez az Istenkeresés. Mit jelent a bocsánat, a bocsánatkérés, a megbocsátás másoknak és önmagunknak. A szeretet, ami könnyeddé tesz, átlátszóvá, s amit kínál Isten: a szeretet teljességét.

„Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják az Istent! „Hogyan teljesülhet ez? Igen, az ima segít. Az őszinte ima, amikor mindent lerakunk Isten elé, kiüresítjük a szívünket.

A Miatyánkban mindez benne van. „Legyen meg a te akaratod.” Elhinni, hogy Isten akarata jó. Kell a belső tűz, a törekvés. Ima a lehetőségért: Uram adj nekem egy feladatot, amit elvégezhetek a nevedben. De tégy, amit akarsz, mert jó vagy. S bocsásd meg a bűneimet. Tudom, hogy megbocsátasz, az én feladatom megbocsátani a másoknak és magamnak. S továbbra is kérni és köszönni. Ez a folyamat teszi az embert tisztaszívűvé és szeretetteljessé. Minden rossz átmejj rajta. Mert az ember ereje nem önmagában van, hanem Krisztusban.

Köszönjük szépen, Tomi!

Istenes Marica

Ajánló: Fekete Tamás, Virtuóz-elődöntős zongorajátékának megtekintése az interneten: <https://www.mediaklikk.hu/produkciok/harmadik-elodonto/video/2018/05/25/fekete-tamas-elodontos-produkcioja-maurice-ravel-gaspard-de-la-nuit-ondine>

A sasvári búcsú emléktöredékei

Május első szombatján kezdődik Szűz Mária tiszteletének kedves hónapja. Egy autóbusznyi csoport május 5-én zárándokútra indult. Az alkalmi közösség igen vegyes: idősebb asszonyok, középkorú házaspárok, egy kiscsapat tanuló az egyházi alapiskolából, két kedvesnővér kíséretében, s rajtuk kívül, messze előttünk haladó négy, bátor gyalogos-zárándok tartott Sasvár felé. Megfoglalmozódott bennem a kérdés: ennyien maradtunk az egykor, egész várost megmozgató, több száz embert elindító, a Fogadalmi Búcsújárás hagyományához ragaszkodó újváriakból? Ezen a tényen eléggé elszomorodtam.

Az indulást követően és a várost elhagyva, a „Májusi királynő” kezdetű énekkel köszöntöttük a Szűzanyát, majd az örvendetes rózsafüzért imádkoztuk felváltva, magyar és szlovák nyelven. Végül pedig felhangzott a „Tie šaštínske zvoný” kezdetű Mária-ének. Az imádságok hamarosan meghozták az első csodát: mosolyogva néztünk egymás szemébe, bizalom töltött el bennünket egymás és a Szűz Anya iránt.

Az út további része csendes elmélkedéssel telt. Életre keltek bennem a régi zárándoklatok emlékei. Immár hét évtized távlatából az első, számomra felejthetetlen sasvári búcsújárásomra emlékeztem vissza. Akkor, kiskorúságom és anyagi helyzetünk miatt, csak az újvári vasútállomásra kísérhettem el az Édesanyámat és Juci nővéremet. Tehervonaton utaztak, szorosan ültek egymás mellett a

vasgon oldalaihoz rögzített deszkapadlón. Mielőtt a vonat elindult volna, lábaimat és karjaimat a vagonajtók közötti vaszlop köré csavartam, és kiabálva követeltem, hogy engem is vigyenek magukkal Sasvárba. A vagonról nem bírtak leszedni, végül pedig, néhány idős asszonynak megesett rajtam a szíve, helyet szorítottak maguk között, és kölcsönösen adták kendőiket.

Amikor megérkeztünk Sasvárba, első utunk a templomba vezetett. Hatalmas és fényes volt a templom, az oltár ragyogott, és én azt hittem, hogy az a menyország. A felnőttek is így vélhették, mert lassan, az oltárra szegezett tekintetükkel, énekelve hátráltunk kifelé a templomból. Éjszakára a helybeli családok fogadtak be bennünket úgy, mint régi ismerősöket. Ők szlovákul, mi pedig magyarul szóltunk, és csodák csodájára, megértettük egymást.

Másnap, az ünnepi szentmisén Juci nővérem meglepett: fenn a kóruson ő énekelte az „Ave Maria”-t. A szentmise végén a hívek az oltár elé járultak, és az oltártérden állva járták körül. Eközben, teljesen váratlanul, Édesanyám mellett Magdi nővérem ereszkedett térdre. Anyu azt hitte, hogy álmodik, vagy látomása van. Az történt, hogy az otthon hagyott szomorú Magdit megszánta az egyik szomszédunk. Anni néni férje vasutas volt, ingyen utazhattak, s Magdival együtt felszállva a hajnali vonatra, még időben odaértek a sasvári szentmisére. Határtalan örömmünkben mindenki osztozott

velünk. Máig hiszem, hogy a közösség jóakarató tagjai és az égiek között titokzatos erők működnek.

Gyermekkorom óta még sokszor jártam Sasvárbán. Az előző társadalmi rendszerben a Német Juliska Néni által szervezett „kirándulások”-nak álcázott zarándokutak rendkívül izgalmasok voltak. Sok év után, 1990-ben énekelhettünk újra felszabadultan magyarul, magyar ünnepi szentmisén a zsúfolásig megtelet sasvári templomban.

2010-ben ismét néhány százan voltunk a jubileumi, 200 éves zarándoklaton, hogy kifejezzük hálánkat a Jó Istennek, szeretetünket a Szűz Anyának és tiszteletünket őseink buzgósága iránt. Azóta, minden év májusának első szombatján megszerveződik a Sasvári Fogadalmi Zarándoklat. Sajnálatos, hogy mostanában a hívó szó a családok, hittanosok, imacsoportok, KIK-esek, cserkészek, senior-társulatok körében aránylag gyenge visszhangra talál. Pedig valószínű, hogy egy-egy ilyen

zarándoklat testben és lélekben jobban megújít, különösképpen a fiatal korban, mint egy kirándulás, túra vagy buli.

A múlt emlékein és a jelen valóságán túlnódvé Sasvárott észreveszem a pálosok által építtetett hatalmas barokk templom tornyainak lenyűgöző sziluettjét. Eközben érzem a hívogató erőt, eszembe jut a 2010-ben idehozott emléktáblánk jelmondata: „Habemus matrem”. Valóban, nekünk Anyánk van, Ő a legjobb anya a világon, aki mindig segít a Hozzá bizalommal forduló gyermekein.

Végül hazaérkezve imádkozunk – értetek is kedves újvári ősatyák, szent fogadalmatok mindannyiunkat kötelez. Bárcsak egyre többen megtapasztalnánk, hogy egy-egy ilyen zarándoklat az Istennel és egymás közötti kapcsolatunkat mennyire erősíti, milyen módon támogat bennünket a kölcsönös szeretetben és a hitben való előre haladásban.

Fabó Éva

A Szentségimádás iskolája az érsekújvári plébániatemplomban

A fenti zsoltáridézet a jelmondata a 2020. szeptember 13. és 20-a között, Budapesten megrendezésre kerülő Nemzetközi Eucharisztikus Világkongresszusnak.

Vajon mi lehet az Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) célja? A helyi, a nemzeti és a nemzetközi eucharisztikus kongresszusok közel százötven éves hagyományra visszatekintő egyházi ünneppsorozatok, amelyek középpontjában, az Oltáriszentségben jelen lévő Krisztus áll. Őt ünnepeljük a szentmiséken, a körmenetek alkalmával, a szentségimádásokon, sőt még katekézisek, tanúságtételek és különböző kulturális rendezvények keretében is. A NEK célja pedig az, hogy a világ számos országából összegyűlt keresztények közösségében – s főként a rendező részegyház híveiben – tudatosítsák, hogy az Egyház életének és küldetésének forrása és csúcspontja az Eucharisztia.

Erdő Péter bíboros úr dr. Fábry Kornél atyát bízta meg a budapesti NEK főszervező tisztségével és előkészületeinek lebonyolításával. Fontos a programok kidolgozása, a helyszínek biztosítása, de mindennél fontosabb a lelki előkészület erre az alkalomra. Ezért is született meg a Szentségimádás iskolája, ami 12 találkozó Jézussal.

Annak idején a tanítványok kérték Jézust: „Uram, taníts meg minket imádkozni!” (Lk, 11,1) Te is biztosan szívesen beszélgetnél Istennel, szívesen lennél

vele kapcsolatban, de a kommunikáció nem is olyan könnyű. Az istenkapcsolat fejlődésében ad segítséget a Szentségimádás iskolája, amely 12 alkalom, 12 megközelítése az imádságnak. 12 alkalommal tanultuk ezt a fajta kommunikációt, hallgattuk Isten szavát, hiszen mélyebb kapcsolatot szeretnénk kialakítani Jézussal, az Isten Fiával. Városunk plébániatemplomában, ez év április 11-től június 27-ig szerdánként kapcsolódunk be ebbe az iskolába. Az esti hat órai szentmise után dr. Fábry Kornél atya előadásait vetítettük, meghallgattuk a tanításokat, majd rövid csendes szentségimádásban alkalmaztuk imáinkban a tanultakat.

Hálás köszönet a jó Istennek, hogy maroknyi magyar közösségünk is együtt készülhetett - készülhet erre a nagy eseményre. A NEK-ről bővebben a www.iec2020.hu honlapon kaphatunk tájékoztatást.

Stifner Ivett,
Ignis polgári társulás, Érsekújvár

Újváriak zarándoklata Mátraverebély-Szentkútra

Idő. A külvilág ideje, tele kötelességekkel, feladatokkal és határidőkkel. Szent idő, amelyet közösségben, felebarátainkkal Isten előtt töltünk el. Szent hely – a „hely” ahol Isten különleges jelenlétéből hitet, reményt és erőt meríthetünk. A víz. Minden élet forrása, amely az üdvösségtörténet folyamán és a mi személyes üdvösségtörténetünkben is – megszentelve – az isteni kegyelem hatékony erejét hordozza magában.

Az ókori görögök az idő kifejezésére két különböző szót használtak: kronoszt és kairoszt. Valójában ezzel kétféle időfogalmat különböztettek meg. A kronosz jelentette azt az időt, ami a percek egymásutániságából áll; ez az életünk elfolyó ideje, amely egyszer elfogy, véget ér. A kairosz ennek az ellentéte: az idő, ami lehetőségek egymásutániságából áll; ez a bensőségesen megélt különleges pillanatokat jelenti, életünk minősített pillanatait, amelyek építenek és gazdagítanak. Közösségünk egy kis csoportja június 2-án, az elfolyó időt hátrahagyva, útra kelt Szentkútra, ahol együtt van a szent hely, a szent idő és a szent forrás, ahol immár nyolcszáz éve, zarándokok sokasága talált testi és lelki gyógyulást.

Érkezésünk után – elől a ferences harmadrend 1932-ben készült, ma már

ereklyének számító lobogójával - bevonultunk a kegytemplomba, ahol Antal atya fogadott bennünket. Ezután mindenki elfoglalta szobáját az egyszerűen, de funkcionálisan berendezett zarándokszálláson.

A délutáni séta közben, a közeli Szent István, Szent Imre és Szentháromság forrásokhoz, valamint a remete barlangokhoz, alkalmunk nyílt a baráti beszélgetésekre, kapcsolatteremtésre és arra, hogy lelkünkben fokozatosan csendet teremtve, ráhangolódjunk e szent hely különleges kisugárzására.

Az esti szentmisét magyar és szlovák nyelven a helyi és a füleki ferences atyák együtt mutatták be, a füleki és újvári hívek jelenlétében. A szentmise után elimádkoztuk a Jézus Szíve litániát, majd mindenkinek lehetősége volt, a kegykép előtt térdelve, személyesen kérni a Szűzanya közbenjárását.

A vasárnapot, reggel hatkor, keresztúti ájtatossággal kezdtük. Korunk egyik legnagyobb misztikusa, Thomas Merton elmélkedéseit olvastuk fel minden egyes stációnál. Ezt követve együtt végeztük a ferences atyákkal a reggeli dicséretet. Az ünnepi szabadtéri szentmise délelőtt tizenegykor kezdődött, és az Úrnap-i körmenettel zárult.

A zarándokházban elköltött ebéd után haza indultunk. Mindnyájan lelkiekben gazdagodva, új reménnyel tértünk vissza otthonainkba, hogy a szent időből és szent helyről hozott ajándékokból meríthessünk életünk elkövetkező napjain.

Nagy László

A Szentháromság- szobor Érsekújvár főterén

„Az 1738., 39. és 40-es években, az országban szerteszéjjel pestis dühöng. Menekülni se-
hová, egyedül csak a Jó isten oltalmába
lehetett. Azért is e szomorú napokban az
emberek mindenhol szent fogadalmakat
tesznek, szobrokat, templomokat emel-
nek Isten dicsőségére, kérve az Ő segítsé-
gét. Ebben az időben különös előszeretettel
a Szentháromságnak állítottak szobrokat.
Újvárbán a 8 méter magas Szenthárom-
ság-szobrot 19 életnagyságú szobordarab
ékesíti. Az oszlop virágfüzérés fején, élet-
nagyságban egy szoborcsoport látható:
A Szentháromság, vagyis az Isten hármas
személyének, a hármas tevékenységnek
- a teremtésnek, megváltásnak és meg-
szentelésnek - szobrászati ábrázolása. Az
Atya méltóságteljesen ül a felhő trónusán.
Mint az általa teremtett világ fenntartója
és kormányzója tartja baljában a min-
denség jelképes gömbjét. Fején háromszög-
gű glória sugározza az Istenség hármas
tevékenységét. Jobbján ül a Fiú, aki jobb
kezével a megváltás szimbólumát, a ke-
resztet öleli magához: balja pedig az Atya
jobbjaival együtt magasan tartják az élet
koronáját: az örök boldogságot. Eközben,
fényességtől körülveve lebeg felettük ga-
lamb képében a harmadik isteni személy,
a világot megszentelő Szentlélek.

Lábaiknál, a felhőtrónus körül három
angyalfej mosolyog, lejjebb, az oszlopon
ismét három angyalka örömpesze le-
beg, mutatva az égi szférák távlatát.

Ennek az égi jelenetnek lejjebb a földdel,
vagyis velünk való összekötője, közvetítője
egy akantuszdíszes tartón, konzolon álló
„Maria Immaculata“ A szeplőtelen Mária
a konzol lapjára helyezett földgömbön
áll. Csillagkoszorús szép feje mosolyog.
Finom formáin az extázis meglöbögat-
ja ruháit. Lábaival pedig eltapossa a Föld
köré csavarodó kígyót: a bűnt, miközben
imára simult kezeit az égbe emeli.

Még lejjebb, a csigás talapzaton álló há-
rom szent, Sebestyén (Diocleianus, ró-
mai császár keresztény hitre tért test-
őre), Rókus (a pestisbetegek védőszentje)
és Nepomuki János (a gyónási titok vé-
dőszentje) szobrai vonják magukra fi-
gyelmünket. E három szobortól lejjebb,
a már említett talapzati gerezdek konzol-
jain álló angyalkák, kedves és moz-
galmas gesztusú imádkozásukkal egé-
szítik ki a szentek társaságát. Legalul
pedig, egy sziklabarlangban, rózsakoszorú-
rúval a fején fekszik Szent Rozália, Nagy
Károly császár ivadéka.”

„Thain János:
Érsekújvár műemlékei” alapján

Impresszum:

ECCLESIA - Az érsekújvári magyar katolikus közösség lapja

Megjelenik az egyházi év időszakaiban, évente

4-szer, 300 példányban.

Adományokból fenntartott kiadvány. Számlaszám:

150 47776/5200; IBAN: Sk 37 5200 0000 0000 150477776

Kiadó: Via Mariae, polgári társulás

Felelős: Török András

Elérhetőség: e-mail: torok.bandika@gmail.com;

mobil: +421 903 438 380

Grafikai szerkesztő: Bodzás Gergely

Munkatársak: Andruskó Gyula, Baka Szilvia, Berta Zoltán, Csémi Szilárd, Danczi Mónika, Ďurčo Zoltán, Fabó Éva, Hegedűs Erzsébet, Hlavička Gertrúd, Hlavička Tamás, Istenes József, Istenes Marica, Kantár Balázs, Kiss Angelika, Kovalcsik Cirill OFM, Nagy Endre, Nagy László, Pekarik Katica, Pócs Gabriella, Sára Erika, Stifner Ivett, Sikula Katalin, Zajček József, Zajček Tamás, Závodsky Dana, Zsidó János.

Lelki ajánló – közösségi programok – újjváriaknak és másoknak egyaránt

- Ministránstábor, július 1.-8., Palást;
- Újjvári cserkészek nyári táborozása, július 3.-12., Kicsind;
- Érsekújjvári Nyári Szelkigyakorlat Sr. Regina M. Collins Szerzetesnővérrel, július 12.-15.; Egészségügyi Szakközépiskola; csütörtökön és pénteken 20 órakor kezdődő szentmisék a plébániatemplomban illetve szombaton, a Kálvárián;
- Gyógyító alkalom Sr. Regina M. Collins szerzetesnővérrel, július 14., szombat, 9 órai kezdettel a plébániatemplomban;
- Cserkész-vezetőképző táborok újjvári cserkészek részvételével, július 16.-26., Palást;
- Porciunkula-i előkészület, július 28., szombat, 18 órakor szentmise, utána gyóntatás és szentségimádás;
- Szent Kristóf – járműmegáldás, július 29., vasárnap, a 10 órai szentmise után; 17 órakor Porcinkula-i előkészületi szentmise és gyóntatás;
- Nemzetközi Ministránstalálkozó Rómában újjvári fiatalok részvételével, július 28.-augusztus 4.;
- Porcinkula, Angyalos Boldogasszony ünnepe, augusztus 1.-2. (szerda, csütörtök); augusztus 1-én a 19 órakor kezdődő szentmise szónoka az aranymisés P. Papp Tihamér, OFM, esztergomi gvárdián;
- 7. Felvidéki Ministránsolimpia, augusztus 8.-11. Szőgyén;
- Kenyérszentelés Szent István ünnepe alkalmából, augusztus 19., vasárnap, a 10 órai szentmisén;
- Úton Nemzetközi Zarándoknap az édesanyákért; gyalogos zarándoklat a Kisalföldi Mária Úton, záró-szentmisék Érsekújjvárrott és Szőgyénben, augusztus 25., szombat;
- Templombúcsú – plébániatemplom, a Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepe, szeptember 14.;
- Szent Ferenc Sebhelyeinek ünnepe – Stigmatizáció, szeptember 16., vasárnap, a 10 órai szentmisén;
- Szent Ferenc ünnepe – Tranzitus; október 5., péntek, a 18 órai szentmisén;
- Újjvári házaspárok zarándoklata Óbudavárra (Magyarország), október 6., szombat.

„URAM, SZERETETTEL KÉRLEK, ADD, HOGY MEGÉRTSÜNK: NE JOGAINKAT, IGAZSÁGUNKAT KERESSÜK EZEN A FÖLDÖN, HANEM OLYAN JÓK LEGYÜNK, HOGY EMBERTÁRSAINKNAK JÓ LEGYEN VELÜNK AZ ÉLET. ADD, HOGY SIMOGATÓ SZERETET, GYÓGYÍR LEGYÜNK EGYMÁS SZÁMÁRA, HOGY NE ELKERÜLJENEK, HANEM MESSZI FÖLDRŐL FELKERESSENEK BENNÜNKET AZ EMBEREK.“